

λείπω

λείπω, ρ. [<αρχ. λείπω], λείπω. **1.** δεν επαρκώ, παρουσιάζω υπόλοιπο, έλλειψη, υπολείπομαι: «μου λείπουν ακόμη διακόσια ευρώ για να συμπληρώσω το λογαριασμό || τι σου λείπει και παραπονιέσαι;». **2.** αποφεύγω, παραλείπω: «δε θα λείψω να περάσω το βράδυ απ' το σπίτι σου». **3.** απουσιάζω αδικαιολόγητα: «γιατί λείπεις απ' το μάθημα;». **4.** αδρανών, απέχω: «έλειψε απ' όλους τους δημοκρατικούς αγώνες της γενιάς του». (Ακολουθούν 34 φρ.)·

- *ας μου λείπει!* **α.** έκφραση άρνησης, μη αποδοχής σε κάποια πρόταση που μας γίνεται: «θα 'ρθεις το βράδυ μαζί μας; -Ας μου λείπει!». **β.** καλύτερα να μην υπήρχε, να μη γινόταν κάτι, σε αντιδιαστολή με κάτι άλλο που θέλαμε να υπάρχει ή να γινόταν: «ας μου 'λειπαν τα πλούτη κι ας είχα την υγεία μου!»·

- *αυτά να σου λείπουν!* βλ. λ. [αυτός](#)·

- *αυτό μας έλειπε!* ή *αυτό μου 'λειπε!* βλ. λ. [αυτός](#)·

- *αυτός μας έλειπε!* ή *αυτός μου 'λειπε!* βλ. λ. [αυτός](#)·

- *δε θα λείψω*, βλ. συνηθέστ. *δε θα παραλείψω*, λ. παραλείπω·

- *δε λείπει ούτε τρίχα*, βλ. λ. *τρίχα*·

- *δεν του λείπει τίποτα*, βλ. λ. [τίποτα](#)·

- *λείπει ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή;* βλ. λ. Μάρτης·

- *λίγο έλειψε να...*, βλ. λ. [λίγος](#)·

- *μου λείπει (κάποιος ή κάτι)*, νιώθω έντονα την έλλειψή κάποιου ατόμου ή στερούμαι κάτι πάρα πολύ: «απ' τη μέρα που χωρίσαμε, πολύ μου λείπει η γυναίκα μου || απ' τη στιγμή που μου λείπει τ' αυτοκίνητο δεν μπορώ να προγραμματίσω εύκολα ταξίδια». (Τραγούδι: **μου λείπεις, δεν μπορώ να σε ξεχάσω, μου λείπεις, δεν μπορώ να το ξεπεράσω**)·

- *μου λείπουν χέρια*, βλ. λ. [χέρι](#)·

- *να λείπει!* ή *να μου λείπει!* έκφραση άρνησης, μη αποδοχής σε κάποια πρόταση που μας γίνεται: «θα 'ρθεις μαζί μας το βράδυ στα μπουζούκια; -Να λείπει!». (Λαϊκό τραγούδι: *απ' τη λαχτάρα μου θα βγάλω τη χρυσή, θέλω να λείπει η αγάπη σου κι εσύ - να μου λείπουν οι ντιντήδες κι οι μοντέρνοι, θέλω άντρα ν' αγαπάει και να δέρνει*)·

- *να λείπει κι αυτό(ς) και τα καλά του ή να λείπει κι αυτό(ς) και το καλό του*, βλ. λ. *καλός*·

- *να λείπει το βύσσινο*, βλ. λ. *βύσσινο*·

- *να λείπουν τ' αστεία*, βλ. λ. *αστείος*·

- *να λείπουν τα λόγια*, βλ. λ. [λόγος](#)·

- *να λείψουν τα πιπέρια σου, να δω την προκοπή σου*, βλ. λ. [πιπέρι](#)·

- *να μου λείπει η χάρη σου!* βλ. λ. [χάρη](#)·

- *να σου λείπει!* ειρωνική έκφραση άρνησης, που εκφράζουμε για λογαριασμό του ατόμου που μας απευθύνει το λόγο: «να 'ρθω κι εγώ μαζί σας το βράδυ στα μπουζούκια; -Να σου λείπει, αυτά δεν είναι για σένα!»·

- να σου λείπουν αυτά! βλ. λ. [αυτός](#).
- να σου λείπουν οι πολλές κουβέντες, βλ. λ. [κουβέντα](#).
- να σου λείπουν τα λούσα! βλ. λ. [λούσο](#).
- να σου λείπουν τα ξίκικα, βλ. λ. [ξίκικος](#).
- να σου λείπουν τα πολλά λόγια, βλ. λ. [λόγος](#).
- να σου λείπουν τα πολλά πολλά, βλ. λ. [πολύς](#).
- όλα τα 'χε η Μαριωρή (Ζαφειρίτσα), ο φερετζές της έλειπε ή όλα τα 'χει η Μαριωρή (Ζαφειρίτσα), ο φερετζές της έλειπε, βλ. λ. [φερετζές](#).
- όταν λείπει η γάτα, χορεύουν τα ποντίκια, βλ. λ. [γάτα](#).
- όταν λείπει ο γάτος, χορεύουν τα ποντίκια, βλ. λ. [γάτος](#).
- ράβε ξύλωνε, δουλειά να μη σου λείπει, βλ. λ. [δουλειά](#).
- σ' αυτό το μάθημα έλειπα, ειρωνική έκφραση δικαιολογίας ή και αδιαφορίας κάποιου που αγνοεί κάτι: «καλά, δεν έμαθες ακόμα πως ο τάδε χώρισε με την τάδε; -Σ' αυτό το μάθημα έλειπα». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το α. Από την εικόνα του μαθητή που δικαιολογείται με αυτόν τον τρόπο στο δάσκαλό του, όταν αυτός τον πιάσει αδιάβαστο.
- τι του λείπει του ψωριάρη, σκούφια με μαργαριτάρι, βλ. λ. [ψωριάρης](#).
- του λείπει βίδα ή του λείπει μια βίδα, βλ. λ. βίδα.
- του λείπει ο νους, βλ. λ. νους.
- του λείπει το μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).
- του λείπουν, παρουσιάζει διανοητικό πρόβλημα, είναι τρελός: «μην τον συνερίζεσαι, γιατί του λείπουν».